

4 Agrarisch natuurbeheer

4.1	Agrarisch natuurbeheer in Nederland	4-2
4.1.1	Natuurbeleid en natuurbescherming	4-2
4.1.2	Beheer Natuurnetwerk Nederland	4-2
4.1.3	Bescherming in natuurgebieden	4-3
4.2	Nederlands beleid en regelingen	4-4
4.2.1	Beheersvormen agrarisch natuur	4-5
4.2.2	Subsidiestelsel voor Natuur en Landschapsbeheer (SNL)	4-6
4.2.3	Agrarisch natuur- en landschapsbeheer 2016	4-7
4.2.4	Natuurschoonwet	4-7
4.2.5	Investeringsbudget landelijk gebied (ILG)	4-8
4.3	Europees beleid en Europese regelingen	4-8
4.3.1	Natura 2000	4-8
4.3.2	Vogelrichtlijn	4-9
4.3.3	Habitatrichtlijn	4-10
4.3.4	Natuurnetwerk Nederland	4-10
4.3.5	Bescherming planten en dieren	4-11
4.4	Agrarisch natuurbeheer op het eigen bedrijf	4-13
4.4.1	Inpasbaarheid van agrarisch natuurbeheer	4-13
4.4.2	Bedrijfsnatuurplannen	4-14
4.5	Organisaties voor agrarisch natuurbeheer	4-16
4.5.1	Samenwerking agrarisch natuurbeheer	4-17

In dit hoofdstuk komen zaken aan de orde die een agrariër wil en moet weten wanneer hij iets met agrarisch natuurbeheer doet of wil gaan doen. Verder is er informatie die voor alle agrariërs interessant is om te weten. Zeker gezien de wetten waarmee iedere agrariër te maken krijgt. Na een overzicht van agrarisch natuurbeheer in Nederland wordt ingegaan op de verschillende (financiële) regelingen en wetten die er zijn, in Nederland en in Europa. Naast kennis van de verschillende regelingen is het de vraag of agrarisch natuurbeheer inpasbaar en financieel aantrekkelijk is voor het eigen bedrijf. Ook bedrijfsnatuurplannen en agrarische natuurverenigingen komen aan bod.

De laatste jaren is er veel veranderd rondom het agrarisch natuurbeheer. Onder andere door verschuiving van de verantwoordelijkheid voor natuurbehoud en natuurontwikkeling van het Rijk naar de regio en private organisaties. In dit hoofdstuk staan veel links naar websites met (achtergrond)informatie over diverse organisaties.

Noot: Binnen het tijdsbestek van dit project is het niet mogelijk om de vele veranderingen die er bij het agrarisch natuurbeheer optreden, in dit hoofdstuk te verwerken. Actuele informatie is te vinden op de BIJ12-website [Natuur en landschap](#) en andere in dit hoofdstuk vermelde websites.

4.1 Agrarisch natuurbeheer in Nederland

Agrarisch natuurbeheer is een aangepaste bedrijfsvoering om natuur- en landschapswaarden te behouden of te creëren. De betreffende percelen behouden hun (primaire) landbouwfunctie productie maar landbouwers nemen op en rond hun bedrijf maatregelen voor natuur en landschap. Een veehouder kan tijdens de werkzaamheden rekening houden met de natuurlijke flora en fauna op zijn land. Bijvoorbeeld dat hij voor een bepaalde datum zijn weilanden niet maait, dat hij rekening houdt met de nesten van weidevogels, dat slootkanten niet gemaaid worden, dat het land niet bemest wordt of dat poelen gegraven worden voor amfibieën.

Voor maatregelen die een extra inspanning vragen of extra kosten met zich mee brengen krijgt de boer een vergoeding van de overheid. In een aantal gevallen kan de natuurbescherming en het landschapsonderhoud zorgen voor een extra inkomen voor de veehouder.

In 2009 hadden van de 73.008 landbouwbedrijven in Nederland 5.773 bedrijven een overeenkomst voor agrarisch natuur- en/of landschapsbeheer gesloten met partijen als het ministerie van LNV, Staatsbosbeheer of Natuurmonumenten. In 2016 waren dat 5.267 van de 55.681 bedrijven (Bron [CBS Statline](#)).

In onderstaande sub-paragrafen worden enkele onderwerpen uit het natuurbeleid genoemd die verderop in dit hoofdstuk nader worden uitgewerkt. De informatie is onder andere afkomstig uit het [Compendium voor de Leefomgeving](#) en het dossier [Natuur en biodiversiteit](#) op de site van de Rijksoverheid, onder verantwoordelijkheid van het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV).

4.1.1 Natuurbeleid en natuurbescherming

Het Nederlandse natuurbeleid bestaat uit verschillende onderdelen. Natuur kan beschermd worden door internationale verdragen en Europese richtlijnen. Voorbeelden van zulke richtlijnen zijn de Vogelrichtlijn en de Habitatrichtlijn. De implementatie van deze richtlijnen moet leiden tot een Europees ecologisch netwerk, Natura 2000 genaamd. In het Nederlandse natuurbeleid is het [Natuurnetwerk Nederland](#) een belangrijke pijler. In dit kader wordt grond voor natuur verworven en zo nodig ingericht. Om grote natuurgebieden veilig te stellen worden ook Nationale Parken ingesteld.

Een ander onderdeel van het natuurbeleid is de bescherming soorten. Voor bedreigde soorten die vaak op internationale Rode Lijsten staan, worden soortbeschermingsplannen gemaakt en uitgevoerd. Ook voor het beheer van natuur zijn diverse regelingen. Gerelateerd aan het natuurbeleid is het landschapsbeleid. De aanwijzing van 20 Nationale landschappen is een voorbeeld daarvan. Het Rijk heeft deze gebieden aangewezen omdat ze internationaal zeldzaam of uniek zijn, of kenmerkend voor Nederland.

4.1.2 Beheer Natuurnetwerk Nederland

De gebieden in het Natuurnetwerk Nederland worden op verschillende manieren beheerd en door verschillende beheerders. Dit hangt onder meer af van het type natuur en de milieucondities.

Decentralisatie natuur

Het Rijk en de 12 provincies hebben afgesproken om het natuurbeleid te decentraliseren. Dit houdt in dat provincies meer verantwoordelijkheid krijgen voor het natuurbeheer. Deze afspraken zijn vastgelegd in de Wet Inrichting Landelijk Gebied en de natuurwetgeving.

Beheer door natuurbeschermingsorganisaties

Deze gebieden worden beheerd door particuliere natuurbeschermingsorganisaties, zoals Natuurmonumenten en de Provinciale Landschappen. Voor bestaande Natuurnetwerk Nederland-gebieden kunnen dat ook andere particulieren zijn.

Particulier beheer

Particulieren kunnen hun grond de functie 'natuur' geven. Zij krijgen een vergoeding als hun grond door deze functieverandering in waarde is gedaald. Ook kunnen zij subsidie krijgen om de grond in te richten. In de [Verklaring van Linschoten](#) zijn maatregelen geformuleerd om natuurbeheer door particulieren aantrekkelijker te maken, zoals:

- particulieren beter ondersteunen bij complexere aanvragen voor natuurbeheer op hun grond;
- particulieren financieel ondersteunen, bijvoorbeeld bij nieuwe natuur de grondwaarde volledig vergoeden;

- fiscale stimulansen voor particulieren, onder meer een persoonsgeboden aftrek voor natuur (vergelijkbaar met de aftrek voor rijksmonumenten) en minder belastingheffing als landbouwbedrijven permanent willen overschakelen naar natuur.

De verklaring is ook bedoeld om bij te dragen aan de realisatie van het Natuurnetwerk Nederland.

Natuurbeheer door boeren

Deze gebieden worden door agrariërs beheerd. Zij beheren hun landbouwgrond op zo'n manier dat deze een waardevolle bijdrage levert aan de natuur.

4.1.3 Bescherming in natuurgebieden

Verscheidende natuurgebieden in Nederland worden beschermd, onder meer de Natura 2000-gebieden. Er zijn ook andere gebieden met een bijzondere natuur, zoals historische landgoederen.

Robuuste natuurgebieden

Het realiseren van robuuste natuur moet samen met ondernemers en burgers worden opgepakt en kan ook de waterveiligheid vergroten.

Initiatiefnemers dienen projecten in bij het uitvoeringsprogramma natuurontwikkeling van Rijk en provincies. Het Rijk verdeelt de middelen op basis van de volgende criteria: snelle realisatie, grote ecologische waarde, relevantie in kader realisatie Natuurnetwerk Nederland, aansprekende gebieden, behoorlijke schaalgrootte en er is cofinanciering van andere partijen. Toekenning vindt plaats na advies van deskundigen.

Provincies verantwoordelijk voor natuurbeheer

Het samenwerkingsverband [LandschappenNL](#) behartigt de belangen van de provinciale Landschappen en de provinciale stichtingen Landschapsbeheer op bovenprovinciaal, interprovinciaal en nationaal niveau. Daarnaast levert LandschappenNL een bijdrage aan de landelijke zichtbaarheid van de provinciale organisaties. In elke provincie is een provinciaal Landschap en een Landschapsbeheer stichting actief. In de provincies Noord-Holland, Overijssel en Brabant zijn het provinciaal Landschap en de Landschapsbeheer stichting samengevoegd en vormen ze één organisatie.

Bescherming natuurgebieden

Natuurgebieden worden beschermd als zij zijn aangesloten bij:

- Het [Natuurnetwerk Nederland](#): Voorheen Ecologische Hoofdstructuur (EHS) genoemd. Het Natuurnetwerk is een Nederlands netwerk van bestaande en nieuw aan te leggen natuurgebieden. De provincies zijn verantwoordelijk voor de begrenzing en de ontwikkeling van dit natuurnetwerk. In het 'Natuurpact' hebben de provincies met het rijk afgesproken om tot 2027 nog 80.000 hectare natuur in te richten.
- [Natura 2000](#): een samenhangend netwerk van beschermde natuurgebieden binnen de Europese Unie (EU).

Natuurbeschermingswet

De [Natuurbeschermingswet](#) regelde (tot 1-1-2017) de bescherming van specifieke natuurgebieden. Voor activiteiten die schadelijk zijn voor beschermde natuur, is een vergunning nodig. Hierbij wordt gekeken welke gevolgen zo'n activiteit heeft voor natuurgebieden. Als een vergunning wordt verleend, gebeurt dit meestal door de provincies.

Nieuwe Wet Natuurbescherming

Per 1-1-2017 zijn de 'Flora- en faunawet', de 'Natuurbeschermingswet' en de 'Boswet' samengevoegd in een [Wet Natuurbescherming](#). Dit moet de regeldruk voor bedrijven en burgers verminderen. De belangrijkste onderdelen zijn:

- De nieuwe wet beschermt 945 soorten planten en dieren.
- Jacht is alleen toegestaan op basis van een 'afschotplan'. In het afschotplan staat hoeveel dieren per jaar mogen worden geschoten. Ook moeten jagers deel uitmaken van een lokale wildbeheereenheid.
- Doordat 3 wetten opgaan in 1 wet, kan de vergunningverlening sneller verlopen. Daardoor dalen de administratieve lasten voor burgers en ondernemers met € 1,3 miljoen.
- Provincies krijgen meer natuurtaken. Zo gaat de provincie voortaan bepalen in hoeverre economische activiteiten de natuur belasten. Veroorzaken beschermde dieren schade, dan handelt de provincie eventuele verzoeken om schadevergoeding af. Verder gaan provincies de beheerplannen vaststellen voor natuurgebieden.

- Voor eenvoudige activiteiten (bijvoorbeeld uitdunnen struiken, troep opruimen) is een meldplicht voldoende. Voor activiteiten die mogelijk schadelijk zijn voor de natuur, geldt de huidige vergunningplicht.
- De overheid moet binnen 13 weken beslissen over een vergunningaanvraag. Is die termijn verstreken, dan wordt de vergunning automatisch verleend.

Planologische bescherming Natuurnetwerk Nederland

Het Natuurnetwerk Nederland is planologisch beschermd met het 'nee, tenzij'-principe. Nieuwe plannen, projecten en activiteiten zijn niet toegestaan als zij het gebied aantasten, tenzij er geen alternatieven zijn. Ook moet de activiteit een groot openbaar belang hebben.

Provincies wijzen de Natuurnetwerk Nederland-gebieden aan. Het Natuurnetwerk Nederland wordt vastgelegd in ruimtelijke plannen van de gemeenten.

Landgoederen

In Nederland liggen veel historische landgoederen. Eigenaren, gebruikers en pachters van deze grond kunnen fiscale voordelen krijgen, zodat zij hun landgoed makkelijker onderhouden. De landgoederen zijn vaak opengesteld voor het publiek.

4.2 Nederlands beleid en regelingen

De overheid voert al tientallen jaren een actief natuurbeleid. Naast nota's zijn hier ook concrete regelingen voortgekomen. Een beknopte geschiedenis staat hieronder. In deze paragraaf worden Programma Beheer met de daaronder vallende Subsidierегeling agrarisch natuurbeheer (SAN) en Subsidierегeling particulier natuurbeheer (SN) besproken. 1 januari 2010 is het subsidiestelsel voor natuur en landschapsbeheer (SNL) het Programma Beheer (zie paragraaf 4.2.2) opgevolgd.

Verder worden de Natuurschoonwet en Investeringsbudget Landelijk Gebied (ILG) kort uitgelegd.

Overzicht regelingen agrarisch natuurbeheer door de tijd

Jaar	Regeling	Omschrijving
1975	Relatienota	Beschreef relatie landbouw en natuur-/landschapsbehoud
1977	Nota Landelijke Gebieden	Nederland ingedeeld in gebieden waar scheiding en verweving van landbouw, natuur en landschap mogelijk was.
tot 2000	Regeling beheersovereenkomsten en natuurontwikkeling (Rbon)	Uitvoeringsregeling Relatienota: maakte onderscheid tussen reservaten, beheersgebieden en 'witte gebieden'.
1990-2020	Natuurbeleidsplan	Vorming EHS staat in dit plan.
1995-2005	Structuurschema Groene Ruimte	Hierin staan de ontwikkelingsmogelijkheden van landbouw, recreatie en natuur in het landelijk gebied weergegeven o.a. algemene EHS grenzen.
1995	Nota Dynamiek en Vernieuwing	Eerste stap in herziening van stelsel van beheersovereenkomsten.
1996-2009	Ruime Jas Begrenzing	Flexibilisering begrenzungen beheersgebieden.
2000	Natura 2000	Beschermt waardevolle en voor Europa kenmerkende natuur in de Europese Unie in een samenhangend netwerk van natuurgebieden.
2000	Programma Beheer	Subsidie-instrument ministerie van LNV voor ondersteuning en uitvoering van natuurbeleid. SAN en SN maken er deel van uit.
2003	Evaluatie Programma Beheer	Wijzigingen in Programma Beheer -> revisie in tranches.
2007	Investeringsbudget Landelijk Gebied	Convenant tussen Rijk en provincies over besteding budgetten en prestaties in landelijk gebied, voor een periode van 7 jaar.
2010	Subsidiestelsel voor Natuur en Landschapsbeheer (SNL)	Eenvoudige en transparante opvolger van Programma Beheer met ruimte voor regionaal maatwerk.
2016	Vernieuwd agrarisch natuur- en landschapsbeheer	Effectiever en efficiënter: meer natuurwinst, lagere uitvoeringslasten, EU-conform en de streek aan zet.
2017	(Nieuwe) Wet Natuurbescherming	Samenvoeging Flora- en faunawet, de Natuurbeschermingswet en de Boswet.

4.2.1 *Beheersvormen agrarisch natuur*

Er zijn diverse vormen van agrarisch natuurbeheer zoals weidevogelbeheer, slootkantbeheer en perceelsbeheer.

Weidevogelbeheer

De voortschrijdende mechanisatie en sterke opvoering van de productiviteit van de landbouw heeft met zich meegebracht, dat boeren met steeds grotere machines steeds vroeger het land op gaan. Weidevogels, zoals de kieviet, scholekster, grutto en veldleeuwerik hebben hierdoor steeds minder tijd om hun eieren uit te broeden en hun jongen groot te brengen. Naar verwachting pakt ook afname van de oppervlakte blijvend grasland negatief uit voor weidevogels (rapport [Impact groei melkveehouderij op weidegang en landschap](#)).

In het kader van agrarisch natuurbeheer kunnen boeren rekening houden met de benodigde rust en bescherming van weidevogels. Een voorbeeld hiervan is het opzoeken en markeren van de nesten, zodat deze nesten gespaard worden tijdens het ploegen, inzaaien en maaien van de percelen. In weilanden waar vee loopt, kunnen nestbeschermers geplaatst worden waardoor de koeien de nesten niet kunnen vertrappen. In sommige gevallen kunnen boeren een vergoeding krijgen per beschermd vogelnest.

Daarnaast kunnen agrariërs de weidevogels meer rust bieden, door het gras later te maaien. Door het later maaien, verliezen de boeren een gedeelte van de opbrengst van het gras. In veel gevallen kan hiervoor een (compenserende) vergoeding aangevraagd worden.

Uit een rapport van SOVON Vogelonderzoek Nederland blijkt dat broedparen van weidevogels in beheerde gebieden bijna twee keer zo veel kuikens produceren als in gebieden zonder agrarisch natuurbeheer. Toch blijkt de weidevogelstand in sommige reservaten juist af te nemen. Het voedselaanbod (regenwormen, emelten) was in deze gebieden te laag. Door de weide elk jaar licht te bemesten met organische mest en eventueel het land te bekalken stijgt het aantal regenwormen, waardoor het aantal weidevogels weer toe kan nemen. Predatie door vossen en roofvogels kan een andere reden zijn voor de afname van weidevogels in deze reservaten. Het bericht [CBS: Weidevogels in duikvlucht](#) laat zien dat in Nederland de meeste weidevogelsoorten in de periode 1990 -2014 in aantal zijn afgenomen.

De Tweede Kamer heeft ingestemd met het voorstel om naast de bestaande maatregelen in 2016-2018 500.000 euro per jaar vrij te maken voor de bescherming van weidevogels. Met dit geld kunnen er extra gerichte maatregelen komen in de kerngebieden voor weidevogelbescherming.

Omdat het aantal broedende weidevogels jaarlijks met 5-7% afneemt is het Nederlandse weidevogelbeheer niet effectief geweest. Sinds januari 2016 is het nieuwe stelsel agrarisch natuurbeheer van start gegaan. Daarbij is gekozen is voor de zogenaamde kerngebiedbenadering. Dat houdt in (1) het geld daar inzetten waar de kansen op succes het grootst zijn en (2) in die kerngebieden aan alle factoren die relevant zijn voldoende aandacht schenken. Een kleine 40 collectieven hebben in het kader van het nieuwe stelsel aanvragen ingediend, waarvan een groot deel met plannen voor weidevogels. Hopelijk leidt deze aanpak tot effectiever beheer (Bron [Weidevogelbeheer een tussenstand](#)).

Slootkantbeheer

Slootkanten herbergen vaak een groot aantal plantensoorten. Er is altijd een geleidelijk verloop van vochtige naar droge omstandigheden, waardoor er een grote variatie aan planten groeit. Ook worden de slootkanten niet geploegd of anderszins bewerkt, waardoor de planten zich meestal op natuurlijke manier hebben gevestigd. In sommige gevallen komen er zeldzame plantensoorten voor. Behalve voor planten, zijn sloten ook een goede vestigingsplaats voor kleine dieren, zoals muizen, reptielen en amfibieën. Deze dieren kunnen zich in of langs de sloten voortplanten of zich van het ene naar het andere natuurgebied verplaatsen.

De leefomgeving voor veel planten en dieren in de sloten wordt bedreigd, als er vanuit de aangrenzende percelen meststoffen en bestrijdingsmiddelen in de sloten terechtkomen. Veel boeren houden hiermee rekening, door met het uitstrooien van kunstmest en het spuiten van gewasbeschermingsmiddelen een bepaalde afstand tot de sloot in acht te nemen of door kantdoppen te gebruiken. Ook is het mogelijk om de slootkant te verbreden en het talud minder steil te maken. Hierdoor kunnen zich nog meer planten en dieren in de slootkant vestigen.

Voor beide vormen van natuurbeheer: afstand houden van de sloten tijdens de bemesting en het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen én het vergroten van de slootkant, is het aanvragen van subsidie mogelijk. Het kost de boer extra tijd en moeite en er gaat soms een kleine perceelsrand verloren.

*Botanisch beheer
voor soorten- en
kleurrijk grasland*

Perceelsbeheer

Perceelsbeheer omvat het hele perceel en houdt bijvoorbeeld aanpassingen aan waterstand of maaidatum in. Het uitstellen van de maaidatum ten behoeve van weidevogels is de meest uitgevoerde vorm van perceelsbeheer, gevolgd door botanisch beheer (de boer houdt dan rekening met de bemesting en het beheer), het creëren van plas-dras situaties op percelen. Voor het aanleggen van bijvoorbeeld kruidenrijke graslanden is een apart beheersregime nodig. Hoe minder vaak er gemaaid wordt (waarbij het maaisel wordt afgevoerd), des te armer wordt de bodem aan voedingsstoffen en des te rijker zal de soortenrijkdom aan planten en later ook dieren (insecten) worden. Voor het creëren van plas-dras situaties op percelen wordt een weiland gedurende een deel van het jaar onder een laagje water gezet (tot 20 cm).

Greppel plas-dras

In het agrarisch natuurbeheer is het aanleggen van een zogenoemde 'greppel plas-dras' de laatste jaren populair geworden. Het gaat hierbij om een greppel die vol water wordt gezet, zodat alleen een drassige strook van 10 tot 20 meter breed ontstaat. Deze maatregel is relatief goed inpasbaar in het beheer, flexibel in te zetten en eenvoudig te realiseren.

Uit onderzoek blijkt dat percelen met greppel plas-dras een aantrekkelijker foerageerhabitat voor weidevogelkuikens vormen dan percelen zonder greppel plas-dras. Zo komen er meer insecten voor en is de vegetatie minder dicht, wat gunstig is voor de kuikens. Als gevolg hiervan is op percelen met greppel plas-dras het aantal weidevogelgezinnen van grutto, Kievit en tureluur groter dan op percelen zonder greppel plas-dras (Bron [Greppel plas-dras positief voor weidevogelkuikens](#)).

4.2.2 Subsidiestelsel voor Natuur en Landschapsbeheer (SNL)

1 januari 2010 is het subsidiestelsel voor natuur en landschapsbeheer (SNL) in werking getreden. Het SNL is onder verantwoordelijkheid van de twaalf provincies ontwikkeld in nauwe samenwerking met diverse beheerdersorganisaties en het rijk. Het SNL vervangt het Programma Beheer en beoogt onder andere een eenvoudiger en transparanter stelsel met ruimte voor regionaal maatwerk. Op de BIJ12-website [Natuur en landschap](#) staan subsidie mogelijkheden voor natuurbeheer, agrarisch natuurbeheer en landschapsbeheer. Tot en met 2015 konden beheerders subsidie aanvragen voor een natuurbeheertype of landschapstype met een looptijd van zes jaar. Dit wordt ook wel een subsidieperiode genoemd.

- **Natuur- en landschapsbeheer**

Natuurbeheerders met Nederlandse natuurgrond die is begrensd voor subsidie in een provinciaal Natuurbeheerplan, kunnen subsidie ontvangen voor natuur- en landschapsbeheer.

- **Agrarisch natuur- en landschapsbeheer**

Agrarische natuurbeheerders die Nederlandse landbouwgrond beheren die is begrensd in een provinciaal Natuurbeheerplan, kunnen subsidie ontvangen voor agrarisch natuur- en landschapsbeheer.

De subsidie voor agrarisch natuurbeheer is onderverdeeld in:

- Individueel agrarisch beheer
- Collectief agrarisch beheer (weide- en akkervogels)

- **Kwaliteitsimpuls natuur en landschap (SKNL)**

De subsidie kwaliteitsimpuls is voor grondgebruikers die grond geschikt willen maken voor (agrarisch) natuurbeheer en voor natuurbeheerders die de kwaliteit van de natuur verder willen ontwikkelen en verhogen.

Meer informatie over het subsidiestelsel staat op de BIJ12-website [Natuur en landschap](#) > [Subsidiestelsel Natuur- en Landschapsbeheer \(SNL\)](#). Informatie over het aanvragen van de subsidies en de uitvoering van de regelingen staat op [mijn.rvo.nl](#) > [Subsidie en financiering aanvragen](#) > [Natuurbeheer agrarisch SNL](#).

Sinds 2012 vindt een heroriëntatie plaats op het Stelsel om te komen tot minder uitvoeringslasten en een eenvoudiger SNL-uitvoering. Per 1 januari 2016 is het vernieuwde stelsel [Agrarisch Natuur- en Landschapsbeheer](#) gestart.

4.2.3 Agrarisch natuur- en landschapsbeheer 2016

Effectiever en efficiënter agrarisch natuurbeheer: meer natuurwinst, lagere uitvoeringslasten, EU-conform en de streek aan zet. Dat is het motto van het vernieuwde stelsel voor agrarisch natuur- en landschapsbeheer, dat in januari 2016 ([ANLb2016](#)) in werking is getreden. Aanleiding voor de stelselwijziging was onder meer de evaluatie van de Raad voor de leefomgeving en infrastructuur die in 2013 de nodige vraagtekens zette bij de effectiviteit van het agrarisch natuurbeheer.

Voor 2016 hebben de twaalf provincies voor ruim 43,1 miljoen euro aan subsidie beschikt voor het vernieuwde agrarisch natuur- en landschapsbeheer. 40 agrarische collectieven (bestaande uit 6.630 deelnemende agrariërs) gaan in 2016 totaal ruim 63.000 hectare natuur beheren. De komende jaren is er ruimte voor de verdere ontwikkeling van het agrarisch natuur-, landschaps- en waterbeheer, door uitbreiding van het beheer.

In het verleden waren de inspanningen en kosten voor het agrarisch natuurbeheer hoog, maar de natuurresultaten te mager. Daarom hebben rijk en provincies in samenwerking met de betrokken partners, een vernieuwd stelsel voor agrarisch natuurbeheer uitgewerkt, gebaseerd op ervaringen uit de agrarische natuurbeheerpraktijk. Dit moet een efficiëntere en effectievere uitvoering van het beheer opleveren: minder administratieve lasten en meer grutto's.

De kern van het agrarisch natuur- en landschapsbeheer is een collectieve aanpak en het agrarisch natuurbeheer toepassen op de meest kansrijke plekken om de biodiversiteit in het landelijk gebied en natuurgebieden te vergroten en versterken. Vanaf 2016 vragen gecertificeerde agrarische collectieven (verenigingen of coöperaties van individuele agrariërs) via een gebiedsaanvraag subsidie aan voor agrarisch natuur- en landschapsbeheer. Voorheen dienden agrariërs individueel een subsidieverzoek in. Door de samenwerking tussen boeren in een collectief komen er grotere aaneengesloten beheergebieden, waardoor er meer winst valt te behalen voor de biodiversiteit. De regiefunctie voor het agrarisch natuur- en landschapsbeheer ligt bij de twaalf provincies. (Bron: [Nieuwe lente voor agrarisch natuurbeheer](#)).

4.2.4 Natuurschoonwet

De Natuurschoonwet dateert van 1928. De wet geeft fiscale faciliteiten ofwel tegemoetkomingen aan eigenaren van onroerende zaken als een landgoed, op voorwaarde dat zij deze instandhouden en zo het natuurschoon bevorderen. De eisen om in aanmerking te komen voor een tegemoetkoming staan in het Rangschikkingsbesluit Natuurschoonwet 1928. Ze hebben betrekking op de oppervlakte van de onroerende zaak, aaneengeslotenheid van het gebied, het percentage oppervlakte dat met houtopstanden bezet is, en het soort gebruik dat van de onroerende zaak wordt gemaakt. Landbouwterreinen kunnen worden gerangschikt wanneer ze voldoen aan de eisen met betrekking tot oppervlakte en omzoming.

De tegemoetkomingen kunnen betrekking hebben op:

- het successierecht
- het schenkingsrecht
- het recht van overgang
- de onroerende zaakbelasting
- de overdrachtsbelasting
- de kapitaalsbelasting
- de inkomstenbelasting
- de vennootschapsbelasting

Wanneer de onroerende zaak is opengesteld voor publiek, kunnen extra tegemoetkomingen worden verleend voor de drie eerstgenoemde belastingen. Agrariërs kunnen verzoeken om een onroerende zaak aan te merken ofwel te rangschikken onder de Natuurschoonwet 1928 indienen via mijn.rvo.nl van het ministerie van EZK. De volledige wettekst is te vinden via: [Ministerie van EZK](#) (zoeken op '[Natuurschoonwet 1928](#)'). Ook is een pagina [Natuurschoonwet](#) op [BIJ12-website](#) beschikbaar.

4.2.5 Investeringsbudget landelijk gebied (ILG)

Het project Investeringsbudget Landelijk Gebied (ILG) was bedoeld om een einde te maken aan de belemmerende werking van het ingewikkelde stelsel van los van elkaar staande geldstromen, instrumenten en werkwijzen in het landelijk gebied. Als onderdeel van de afspraken tussen rijk en provincies over de decentralisatie van het natuurbeleid is de uitvoering van [ILG afgerond](#).

4.3 Europees beleid en Europese regelingen

Nederland ontvangt een Europese financiële bijdrage voor de subsidies voor agrarisch natuurbeheer. De belangrijke beschermingsmaatregelen van de Wet Natuurbescherming ondersteunt de Europese Commissie eveneens financieel via subsidies. Dit gebeurt bijvoorbeeld via het EU Life-Programma en het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO). Deze financiële steun is echter beperkt. Voor natuurbeherende en niet-natuurbeherende agrariërs kan het interessant zijn om te weten wat zich op Europees niveau afspeelt op het gebied van natuur. Hierna worden enkele van deze zaken genoemd.

4.3.1 Natura 2000

In de Europese Unie wordt waardevolle en voor Europa kenmerkende natuur beschermd door Natura 2000. Dit is een samenhangend netwerk van beschermde natuurgebieden op het grondgebied van de EU-lidstaten. Het netwerk vormt de hoeksteen van het beleid van de Europese Unie voor behoud en herstel van biodiversiteit. Natura 2000 bestaat uit zogenoemde communautaire grondgebieden, die zijn aangewezen in het kader van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn. In Nederland maken de Habitatrichtlijn geheel en de Vogelrichtlijngebieden gedeeltelijk deel uit van het Natuurnetwerk. Natura 2000 schrijft ook maatregelen voor. Deze zijn in Nederland vertaald in de Wet Natuurbescherming.

Natura 2000-gebieden in Nederland

Natura 2000 richt zich op het behoud en de ontwikkeling van natuurgebieden in Europa. De gebieden die onder Natura 2000 vallen, worden aangeduid in de Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn. Deze Europese richtlijnen bepalen dat lidstaten bepaalde diersoorten en hun natuurlijke leefomgeving (habitat) beschermen om de [natuur en biodiversiteit](#) te behouden. In Nederland zijn ruim 160 gebieden aangemeld als Natura 2000-gebied. De meeste van de Natura 2000-gebieden zijn inmiddels definitief aangewezen. Alle Natura 2000-gebieden liggen binnen het Natuurnetwerk Nederland.

Procedure Natura 2000

Een natuurgebied komt via de volgende procedure onder de bescherming van Natura 2000:

1. **Aanmelding**
Nederland meldt een gebied aan bij de Europese Unie. De EU zet het gebied op een lijst met te beschermen gebieden.
2. **Aanwijzing**
De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) wijst het gebied aan als Natura 2000-gebied. Dit gebeurt via een aanwijzingsbesluit. In zo'n aanwijzingsbesluit wordt het gebied begrensd (op kaart) en staat welke doelen de overheid nastreeft in een bepaald gebied, bijvoorbeeld welke planten en dieren bescherming verdienen.
3. **Beheerplan**
Is het gebied aangewezen, dan wordt een beheerplan opgesteld. Dit doet het bevoegd gezag (meestal de provincie) in samenwerking met alle betrokken partijen in en om het Natura 2000-gebied. In het beheerplan staan de maatregelen beschreven die nodig zijn om de beoogde doelen te halen.

Op de ontwerp-aanwijzingsbesluiten en ontwerp-beheerplannen is inspraak mogelijk. Iedereen kan de stukken inzien en erop reageren, voordat de ontwerpbesluiten definitief worden vastgesteld. Nadat de besluiten definitief vastgesteld zijn, is het voor belanghebbenden mogelijk om beroep in te stellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Onder andere op deze [Natura 2000](#) site staat meer achtergrondinformatie over Natura 2000. September 2015 waren [154 gebieden als uniek natuurgebied](#) aangewezen. Dit zijn plekken in Nederland met extra bescherming voor planten en dieren, medio 2018 waren het er al ruim 160. De [Raad voor de leefomgeving en infrastructuur \(Rli\)](#) adviseert regering en parlement over de uitvoering van natuurbeleid.

Uit onderzoek onder leiding van Alterra blijkt dat veel [Europese flora en fauna profiteert van het netwerk](#).

Proeftuin Natura 2000 Overijssel

Proeftuin Natura 2000 Overijssel richt zich op de realisatie van Natura 2000-doelstellingen in de provincie Overijssel met behoud van agrarisch ontwikkelingsperspectief. Het project combineert het ontwikkelen en toepassen van ammoniakreducerende maatregelen in de praktijk, met de kennisuitwisseling tussen veehouders, adviseurs en andere betrokkenen. Hoewel de basis van de Proeftuin in Overijssel ligt, zijn de ervaringen en resultaten landelijk van meerwaarde. [ZuivelNL](#) is medefinancier van dit project.

Eén van de initiatieven van Proeftuin Natura 2000 Overijssel is de [AmmoniakWijzer](#) die is ontwikkeld door Wageningen Livestock Research in samenwerking met melkveehouders en diverse bedrijfsadviseurs. Het doel van de AmmoniakWijzer is de gevolgen van een alternatieve bedrijfsvoering voor economie en ammoniak snel in te kunnen schatten. Zie ook [AmmoniakWijzer geeft inzicht in ammoniakreducerende maatregelen](#).

Uit [Rapport: Effecten van landschapselementen op de ammoniakdepositie](#) blijkt dat het grootschalig inzetten van landschapselementen de depositie van ammoniak op Natura 2000-gebieden met 3 tot 12 procent kan verminderen. Het grootste effect is te bereiken door het integraal omzetten van grasland in maïs in het tussengebied en het aanbrengen van windsingels, houtwallen en heggen 250 meter rond de bedrijven. Kijk voor meer resultaten van dit project bij [Proeftuin Natura 2000 Overijssel](#) op [Verantwoorde Veehouderij](#) en op de projectsite www.proeftuinnatura2000.nl.

Landelijk meerwaarde

In Proeftuin Natura 2000 Overijssel heeft een kleine groep veehouders in de praktijk ervaring opgedaan met het toepassen van nieuwe technieken en vormen van bedrijfsvoering gericht op het verminderen van emissie van ammoniak. Samen met deze groep agrariërs en adviseurs zijn bijna 40 maatregelen voor de praktijk gereed gemaakt. Door uitrol van de resultaten in Overijssel en overige provincies naar een grotere groep veehouders kunnen de ervaringen en resultaten landelijk van meerwaarde zijn (Bron: [Start 'Proef op de Som'](#)).

4.3.2 Vogelrichtlijn

De Vogelrichtlijn trad in 1979 in werking en heeft tot doel het beheer en de bescherming van alle vogels die op het grondgebied van de EU in het wild leven en hun leefomgeving (habitats). Er worden maatregelen genomen ter bescherming van de leefgebieden van vogelsoorten die extra zorg nodig hebben, en voor trekvogels. De bedreigde soorten staan in een bijlage van de richtlijn. De maatregelen voor trekvogels hebben met name betrekking op de bescherming van watergebieden van internationale betekenis.

Om de nesten te behouden wordt tijdens het maaien een strook gras niet gemaaid.

Project Nederland-Gruttoland

Naar aanleiding van de achteruitgang van het aantal grutto's in Nederland hebben Vogelbescherming Nederland, toenmalige Landschapsbeheer Nederland en Natuurlijk Platteland Nederland een plan ontwikkeld: het project Nederland-Gruttoland. In dit project experimenteerden zogenoemde gruttoboerderijen drie jaar lang met graslandbeheersvormen die voor de boer én de grutto renderen. In zes goede gruttogebieden in Nederland zijn clusters van gruttoboerderijen gevormd met een aaneengesloten oppervlakte van minstens 250 hectare per cluster. Met de betrokken boeren zijn overeenkomsten afgesloten over het uitvoeren van optimaal gruttobeheer, een optimale vorm van weidevogel-mozaïekbeheer. Het project werd begeleid door onderzoek.

Grootschalige voorlichting aan boeren en burgers moet ertoe bijdragen dat de bescherming van de grutto wordt verankerd in de boerenpraktijk, het beleid en de samenleving. Het project werd mede gefinancierd door de Nationale Postcode Loterij. Meer informatie bij [Vogelbescherming Nederland](#) en in het rapport [Boeren voor grutto's](#).

Volgens Vogelbescherming Nederland was na 2014 en 2015 ook 2016 een slecht jaar voor de grutto, met ongeveer 4000 jonge grutto's, terwijl er 11.000 nodig zijn voor een stabiele populatie. Daarom vraagt Vogelbescherming provincies te kiezen voor collectieve gebiedsplannen met veel en kwalitatief goed beheer, omdat zo'n aanpak de afname kan stoppen of zelfs tot een toename kan leiden. (Bron: [Opnieuw slecht broedseizoen voor grutto](#))

4.3.3 Habitatrichtlijn

In 1992 trad de Habitatrichtlijn in werking. Het doel van deze richtlijn is het in stand houden van de biologische biodiversiteit in de Europese Unie. De twee beschermingsstrategieën zijn gebiedsbescherming en soortenbescherming. Bij gebiedsbescherming worden de natuurlijke habitats (leefomgevingen) en de habitats van een aantal specifieke soorten beschermd. Bij soortenbescherming genieten soorten die van belang zijn voor de Europese Unie strikte bescherming.

4.3.4 Natuurnetwerk Nederland

Het Natuurnetwerk Nederland is een netwerk van gebieden waarin de natuur (planten en dieren) voorrang heeft. Het netwerk is te vergelijken met Natura 2000. Wel hebben gebieden die zijn aangewezen voor het Natuurnetwerk Nederland een vrijblijvender status dan gebieden die onder de richtlijnen vallen. Wanneer een gebied onder de richtlijn valt, is beheer en bescherming geboden. Planten en dieren in geïsoleerde gebieden kunnen uitsterven, waardoor deze gebieden hun waarde verliezen. Door een netwerk aan te leggen probeert men dit te voorkomen. Er ontstaat een betere ruimtelijke samenhang tussen de populaties van planten en dieren en de gebieden zijn beter bestand tegen (milieu)invloeden van buitenaf.

Onderdelen Natuurnetwerk Nederland

In het Natuurnetwerk Nederland liggen:

- bestaande natuurgebieden, waaronder de 20 Nationale Parken;
- gebieden waar nieuwe natuur aangelegd wordt;
- landbouwgebieden, beheerd volgens agrarisch natuurbeheer;
- ruim 6 miljoen hectare grote wateren: meren, rivieren, de kustzone van de Noordzee en de Waddenzee.

Het Natuurnetwerk Nederland moet uiteindelijk samen met de natuurgebieden in andere Europese landen het aaneengesloten pan-Europees Ecologisch Netwerk (PEEN) vormen.

Het streven is om in 2020 meer dan 750.000 hectare aan Natuurnetwerk-gebieden te hebben in Nederland. In 1995 heeft het Rijk de algemene grenzen van het Natuurnetwerk Nederland (toen Ecologische Hoofdstructuur) neergelegd in het Structuurschema Groene Ruimte. De provincies hebben de meer concrete grenzen vastgelegd in hun streekplannen. Zij geven eveneens in de natuurgebiedsplannen aan voor welke natuurdoelen en waar grondeigenaren subsidie kunnen krijgen. De gemeenten geven de gebieden de benodigde juridische bescherming in hun bestemmingsplannen.

De subsidieregelingen voor de toen nog EHS genoemde gebieden maakten deel uit van het Programma Beheer, in 2010 opgevolgd door SNL en daarna agrarisch natuur- en landschapsbeheer 2016.

Vanaf 2014 zijn de provincies financieel verantwoordelijk voor het Natuurnetwerk Nederland en krijgen daarvoor jaarlijks € 100 miljoen extra in het Provinciefonds. Aanvankelijk moest het Natuurnetwerk Nederland in 2018 klaar zijn, maar de provincies krijgen 3 jaar langer de tijd om het Natuurnetwerk te realiseren.

Niet alle ontwikkelingen verboden

De bescherming van het Natuurnetwerk Nederland betekent niet dat bijvoorbeeld woningbouw en bedrijvigheid altijd verboden zijn. Ontwikkelingen zijn onder bepaalde voorwaarden mogelijk. Het Rijk en de provincies hebben hiervoor samen met gemeenten en maatschappelijke organisaties, spelregels opgesteld.

In het Natuurnetwerk Nederland geldt het 'nee, tenzij'-principe. Ruimtelijke ingrepen zijn niet toegestaan, tenzij er geen alternatieven zijn. Ook moeten de ontwikkelingen een groot openbaar belang hebben. De schadelijke effecten van de activiteit op de natuur moeten bovendien worden gecompenseerd. Ook hierover zijn in de spelregels afspraken gemaakt.

Informatie over natuuronderwerpen zoals het Natuurnetwerk Nederland is te vinden op [Ministerie van LNV > Natuur en biodiversiteit > Natuurnetwerk Nederland](#).

De natuurgebieden zijn op te zoeken met de [Kaartapplicatie \(beschermde\) natuurgebieden](#).

I.v.m. veranderingen in het Nederlandse natuurbeleid, heeft het PBL als tussentijds product van de 'Natuurverkenning', een aantal varianten beoordeeld voor een [herijkte EHS](#).

4.3.5 Bescherming planten en dieren

Per 1-1-2017 is de Flora- en faunawet opgegaan in de [Wet Natuurbescherming](#). Het doel van de (nieuwe) wetgeving is het in stand houden van planten- en diersoorten die in het wild voorkomen. Een ander doel is ervoor zorgen dat alle in het wild levende planten en dieren met rust gelaten worden, dus niet alleen de zeldzame soorten. Het gaat over bescherming van planten en dieren zelf tegen direct ingrijpen van mensen.

Bescherming van planten en dieren vindt op twee manieren plaats. Allereerst door een verbod op handelingen die in het wild levende soorten planten en dieren direct in gevaar kunnen brengen, en in de tweede plaats door terreinen of kleine objecten die van groot belang zijn voor het voortbestaan van een soort, aan te wijzen als beschermd gebied.

Er zijn uitzonderingen op de wet mogelijk (het 'nee, tenzij'-principe). Alleen wanneer sprake is van een 'redelijk doel' kan een uitzondering gemaakt worden op de bestaande regels. Voorbeelden van redelijke doelen zijn: schadebestrijding, jacht, onderwijs en wetenschap. In de wet wordt onderscheid gemaakt tussen jacht enerzijds en beheer en schadebestrijding anderzijds.

Rode-Lijstsoorten

Voor het ministerie van LNV zijn de rode lijsten mede richtinggevend voor het te voeren natuurbeleid. Deze lijsten zijn samengesteld aan de hand van twee criteria: de trend en de zeldzaamheid. De rode lijsten omvatten verdwenen, ernstig bedreigde, bedreigde, kwetsbare en gevoelige planten en dieren in Nederland, verdeeld over achttien soortgroepen. Voorbeelden van soortgroepen zijn zoogdieren en vogels. Ernstig bedreigde vogels zijn grutto, huismus, huiszwaluw, raaf, slechtvalk, tureluur en veldleeuwerik.

Jacht

Zes diersoorten worden aangemerkt als wild waarop gejaagd zou kunnen worden: haas, fazant, wilde eend, konijn, houtduif en patrijs. Per wildsoort is vastgesteld wanneer de jacht is geopend. De jacht op de patrijs is niet geopend, omdat deze vogel te weinig voorkomt. Patrijzen staan zelfs op de rode lijst. Ze staan ook in de Wet Natuurbescherming, omdat er dan weer op gejaagd kan worden als de patrijzenstand is verbeterd. Buiten de openingstijden geldt het regime van beheer en schadebestrijding. Dit regime geldt ook voor de niet-wildsoorten. Aan de uitoefening van de jacht zijn voorwaarden verbonden. Zo moet de jager een jachttakte hebben, zijn er beperkingen ten aanzien van de jachtmiddelen en gelden er eisen waaraan jachtvelden moeten voldoen.

Beheer en schadebestrijding

Via een algemene toestemming (vrijstelling) of via een individuele ontheffing of opdracht kan een uitzondering worden gemaakt op de regels van de Wet Natuurbescherming. Provincies hebben in dit geval de meeste bevoegdheden. Naast de minister kunnen zij algemene vrijstellingen van de verbodsbepalingen verlenen voor bepaalde plant- en diersoorten (landelijke en provinciale schadesoorten). Daarnaast kunnen Gedeputeerde Staten individuele ontheffingen verlenen ten behoeve van beheer en schadebestrijding. Ook kunnen Gedeputeerde Staten opdracht geven tot het beperken van de stand van bepaalde diersoorten.

Een grondgebruiker kan via een verordening toestemming krijgen voor bepaalde handelingen die belangrijke schade moeten voorkomen aan gewassen, vee, bossen, bedrijfsmatige visserij en wateren. Het gaat hier om handelingen als het verjagen, verontrusten of doden van dieren. De grondgebruiker kan eventueel aan anderen schriftelijk toestemming geven om deze handelingen uit te voeren.

Provinciale schadesoorten

Bij algemene maatregel van bestuur (AMvB) zijn de zogenoemde provinciale schadesoorten aangewezen. Dit zijn landelijke schadesoorten en diersoorten die in delen van het land belangrijke schade aanrichten. Ook bij het beperken van de stand van bepaalde diersoorten in opdracht zijn de diersoorten benoemd. Kijk voor meer informatie op mijn.rvo.nl. Hier zijn ook brochures te vinden over jacht, beheer en schadebestrijding.

Overwinterende ganzen

In Nederland overwinteren zo'n 1,5 miljoen ganzen. Aangezien een gans bijna één kg gras per dag eet, zal een groot aantal ganzen op het land behoorlijke schade aanrichten. Zo staat er in het voorjaar minder gras, is het gras platgelopen, kan onkruid gemakkelijker kiemen en kan de zode verslemt zijn.

Voor de opvang van ganzen (en smienten) heeft het ministerie van LNV foerageergebieden aangewezen. Binnen deze gebieden is verjaging of afschot niet toegestaan, maar kunnen betrokkenen een [Tegemoetkoming faunaschade](#) aanvragen. Ook is een [Handreiking Faunaschade](#) (2009) opgesteld en is er voor een aantal diersoorten/-groepen de [Faunaschade Preventiekit](#) beschikbaar.

Buiten de foerageergebieden mogen de ganzen wel worden verjaagd. Verjaging is zelfs verplicht om in aanmerking te komen voor een tegemoetkoming in de schade. Bij de verjaging moeten voldoende akoestische en visuele afweermiddelen gebruikt zijn. Voorbeelden van verjaagmethoden zijn vlaggen, gespannen draden, knalapparaten en vogelverschrikkers. Deze methoden moeten afwisselend worden toegepast om gewinning te voorkomen. Zelf het land opgaan is het meest effectief, maar kost veel tijd. Provincies kunnen onder voorwaarden ontheffing verlenen voor verjaging mede door afschot. Als basis voor deze ontheffing stelt een faunabeheereenheid een faunabeheersplan op. In elke provincie is minimaal één faunabeheereenheid.

Wanneer voldoende gebruikgemaakt is van de verschillende verjaagmethodes kunnen agrariërs in aanmerking komen voor [Tegemoetkoming faunaschade](#). Onder welke voorwaarden er een tegemoetkoming in de schade kan worden verleend is vastgelegd in [Beleidsregels tegemoetkoming faunaschade](#). Daarin staat onder andere dat voordat een verzoek in behandeling wordt genomen er een behandelbedrag van €300,00 moet worden betaald.

Binnen de aangewezen foerageergebieden is verjaging of afschot van ganzen niet toegestaan.

Overzomerende ganzen

Ganzen die 's zomers op het grasland van melkveebedrijven verblijven, vreten gras weg dat voor melkvee bestemd was. Deze opbrengstschade wordt door het Faunafonds vergoed. Naast wegvreten van gras, mesten de ganzen op het grasland. Door deze besmeuring ervaren melkveehouders dat hun vee het gras niet meer 'smakelijk' vindt en het daardoor niet wil opnemen. Daarnaast kan onder nattere omstandigheden de vertrapping van de zode ook zorgen voor een verslechtering van de bodemstructuur. Financiële vergoedingen door het Faunafonds worden als ontoereikend ervaren omdat de werkelijke bedrijfsschade groter is dan alleen grasgroeierving. Het Faunafonds, het ministerie van LNV en melkveehouders willen graag weten in welke mate ganzen de smakelijkheid van het gras beïnvloeden, hoe de ganzen het beweidings- en voederwinningsmanagement beïnvloeden en wat de financiële gevolgen voor de bedrijfsvoering zijn. Uit het onderzoek '[Overzomerende ganzen op melkveebedrijven](#)' bleek onder andere dat de schade door deze ganzen kan oplopen tot €440,- per ha. Dit zijn resultaten van door voormalige Productschap Zuivel (nu [ZuivelNL](#)) gefinancierde project 'Schade door zomergasten'.

4.4 Agrarisch natuurbeheer op het eigen bedrijf

4.4.1 Inpasbaarheid van agrarisch natuurbeheer

Wanneer een agrariër graag aan natuurbeheer wil gaan doen, zal hij zich ook afvragen of natuurbeheer past op het bedrijf. Voor het verkrijgen van subsidie voor agrarisch natuurbeheer zullen de percelen in een gebied moeten liggen dat de provincie heeft aangewezen. Ook zal een aangevraagd pakket in de gebiedsdoelstelling moeten passen. Geïnteresseerde agrariërs kunnen dit nagaan bij het provinciale informatiepunt.

Financiële inpasbaarheid

Zullen de geïnvesteerde arbeid, de gemaakte kosten en de opbrengstderiving voldoende financieel worden gecompenseerd, is de volgende vraag. De onderdelen Alterra en Livestock Research van Wageningen UR werken samen aan een model. Alterra komt aan de hand van gebiedsparameters met een advies voor passende beheerspakketten. Livestock Research levert het berekeningsmodel op bedrijfsniveau. Hierdoor kan de veehouder de verschillende geadviseerde pakketten doorrekenen voor de eigen bedrijfssituatie. Met deze 'BeheerWijzer' kunnen 7 weidevogelpakketten worden doorgerekend ([Wageningen Livestock Research](#) > [Faciliteiten & producten](#) > [BeheerWijzer](#)). De 'BeheerWijzer' is qua opzet vergelijkbaar met de 'BeweidingsWijzer'.

Voorbeeldberekening

In 2004 zijn de financiële gevolgen van agrarisch natuurbeheer voor twee bedrijven doorgerekend met behulp van het [Bedrijfs Begrotings Programma Rundvee - BBPR](#) van Wageningen Livestock Research. Aangezien BBPR niet is toegespitst op agrarisch natuurbeheer, zijn enkele aannames gedaan. Deze aannames zijn:

- Weidevogelbeheer vraagt 1,7 uur arbeid per hectare.
- Houtsingelbeheer vraagt 2 uur per 100 meter houtsingel.
- Houtsingels hebben over een doorsnede van 3 meter geen opbrengt.

Voor randenbeheer wordt geen extra arbeid gevraagd. Wel betekenen de randen 20 procent minder opbrengst. De hiernavolgende tabel geeft een overzicht van de twee bedrijven. Op het eerste bedrijf vallen de houtsingels onder beheer en wordt aan randenbeheer gedaan. Het tweede bedrijf doet aan weidevogelbeheer. De afname van de kosten voor het tweede bedrijf worden vooral veroorzaakt door de verminderde bemestingskosten. Beheersland kent beperkingen aan de mestgift. Zo blijkt dat weidevogelbeheer naast een onkostenvergoeding een extra plus oplevert. Houtsingelbeheer levert daarentegen een magere arbeidsvergoeding op en niets extra's. De belemmeringen bij het bewerken of bij de perceelsgrootte worden niet gecompenseerd. Wanneer rekening wordt gehouden met de inspanningen bij eindkap om de 15 - 20 jaar worden de financiële inspanningen groter.

Parameters agrarisch natuurbeheer (economische gegevens berekend met BBPR)

Bedrijf	Bedrijf 1	Bedrijf 2
Natuurbeheer	3.500 m Houtsingelbeheer	23,4 ha Weidevogelbeheer
Oppervlakte grasland (ha)	26	36
Kosten (€)	2.495	-502
Baten (€)	4.083	2.211
Saldo (€)	1.588	2.713
Aantal arbeidsuren	70	45
Vergoeding per uur (€)	23	60

Technische inpasbaarheid

Behalve financieel inpasbaar moet het beheer ook technisch inpasbaar zijn.

Voor technische inpasbaarheid gelden twee criteria:

- Beweidingstechnische inpasbaarheid: op het bedrijf moet voortdurend voldoende grasland voorhanden zijn om de beweiding gedurende het weideseizoen te kunnen rondzetten. Door een beheersovereenkomst met uitgestelde maai-weidedatum neemt het areaal dat resteert voor beweiding af.
- Veevoedingstechnische inpasbaarheid: gewonnen ruwvoer van percelen met een beheersovereenkomst (zo nodig aangevuld met krachtvoer) moet aan de eigen veestapel kunnen worden gevoerd, zonder dat de productie vermindert. Uitgangspunt hierbij is, dat gewonnen ruwvoer van percelen met een uitgestelde maai-weidedatum gevoerd wordt aan pinken en droogstaande koeien.

Uit onderzoek is gebleken dat ook op meer intensieve bedrijven beheer met een uitgestelde maaidatum inpasbaar is. De technische inpasbaarheid is verder afhankelijk van bedrijfsintensiteit, ligging en aard van de percelen.

Beheersgraskuil voor melkkoeien

Om meer inzicht te krijgen in de respons van melkvee op rantsoenen met beheersgraskuil heeft Praktijkcentrum Zegveld een voederproef uitgevoerd. De resultaten staan in [Praktijkrapport Rundvee 77](#): 'Beheersgraskuil als voeder voor melkgevende koeien'. In deze proef zijn vier behandelingen vergeleken, waarbij 0 tot 50 procent van het gangbare ruwvoer (graskuil) werd vervangen door beheersgraskuil. Grasbedrijven kunnen in de praktijk als vuistregel aanhouden dat bij melkvee het vervangen van gangbare graskuil door goed geconserveerde beheersgraskuil verantwoord is tot circa 25 procent (op ds-basis). De voeropname kan dan op peil blijven en de melkproductiedaling blijft beperkt tot 1 - 1,5 kg per koe per dag. Gericht aanpassen van de bijvoeding (mengvoer en/of bijproducten) kan de melkproductiedaling verder beperken.

4.4.2 Bedrijfsnatuurplannen

Voor het opstellen van een bedrijfsnatuurplan zijn verschillende methodes beschikbaar. De eerste stap bij het kiezen van een methode is dat de betreffende agrariër zich afvraagt voor wie hij de groene diensten wil gaan ontwikkelen. De tweede stap is het zoeken naar een methode die past bij de te ontwikkelen plannen.

In deze paragraaf staan enkele organisaties genoemd die methoden hebben ontwikkeld voor het opstellen van een bedrijfsnatuurplan. Sommige van deze organisaties helpen bij het opstellen van een plan, bijvoorbeeld Landschapsbeheer. Andere organisaties leveren alleen de methode, zoals Praktijkonderzoek Plant & Omgeving (PPO). De methode is in dat geval geschikt voor het opstellen van een bedrijfsnatuurplan. Agrariërs kunnen dit zelf doen of samen met bijvoorbeeld een agrarische natuurvereniging. Het gaat om de volgende methoden:

- PPO: een natuurbreed bedrijfsnatuurplan.
- Landschapsbeheer Nederland: een standaard voor een kort bedrijfsnatuurplan.
- CLM: de Natuurmeetlat voor Landbouwbedrijven.
- Platform Biologica: de Agrarische Natuurnorm Analyse (ANNA).
- DLV: het Handboek bedrijfsnatuurplannen van Frans Smeding.

In 2004 heeft Alterra 22 bedrijfsnatuurplannen van elf verschillende instellingen met elkaar vergeleken. De plannen lopen in opzet en uitvoering sterk uiteen door de grote verscheidenheid aan doelstellingen. Toch zijn de verschillende plannen op een aantal aspecten met elkaar vergeleken.

De resultaten van de Alterra-analyse op een rij:

- Alle plannen blijken goed toegankelijk te zijn. Informatie is goed terug te vinden en leesbaar. In meer uitgebreide plannen is het woordgebruik soms ingewikkeld of wordt ecologisch vakjargon gebruikt.
- De agrarisch ondernemers zijn in het algemeen betrokken bij het opstellen van de verschillende plannen.
- Van de aansluiting op beleidsdoelstellingen voor natuur en landschap is weinig zichtbaar in de bedrijfsplannen. Rijks- en provinciaal beleid op dit vlak wordt vaker vermeld dan gemeentelijk beleid. De koppeling tussen beleidsdoelstellingen en planinhoud is niet altijd helder.
- De meeste plannen hebben betrekking op één of meerdere biotopen. In de meeste plannen wordt echter geen duidelijke doelstelling genoemd waar het na te streven soorttypen betreft.
- Het type gegevensbronnen en de mate waarin ze worden gebruikt voor de natuurwetenschappelijke onderbouwing van de plannen, varieert sterk en ontbreekt zelfs in sommige gevallen.
- Bij de helft van de plannen streeft men naar een ruimtelijke samenhang tussen inrichtings- en/of beheersmaatregelen. In veel gevallen wordt echter niet duidelijk gemaakt voor welke soorten of soortgroepen de te realiseren structuur van betekenis is.
- Landschapsecologische overwegingen worden zelden opgenomen in de bedrijfsnatuurplannen. Soms wordt melding gemaakt van de hydrologische situatie of het bodemtype. Al of niet wordt een verbinding gelegd met de flora en fauna die dan te verwachten zijn. In de meeste gevallen is er geen verband zichtbaar tussen deze gegevens en de voorgestelde inrichtings- en beheersmaatregelen.
- In alle bedrijfsnatuurplannen zijn kaarten opgenomen waarop inrichtings- en beheersmaatregelen worden weergegeven. Het onderscheid tussen bestaande inrichtings- en beheersmaatregelen en nieuw voorgestelde is niet altijd duidelijk. In vrijwel alle gevallen wordt een nadere toelichting gegeven op het te voeren beheer. De kwaliteit en de volledigheid van deze toelichtende teksten loopt sterk uiteen.
- Een deel van de plannen geeft inzicht in de kosten van inrichtings- en beheersmaatregelen en subsidiemogelijkheden. In geen van deze plannen wordt duidelijk of de subsidies toereikend zijn. De kwaliteit van de financiële paragraaf wisselt sterk.
- Een beperkt deel van de plannen bevat zeer beperkte aanknopingspunten voor monitoring. Nergens wordt een link gelegd met heldere, gekwantificeerde doelstellingen voor afzonderlijke soorten.

Het opstellen van een bedrijfsnatuurplan kost tijd. Dit hangt af van de omvang van het plan en of er een serie plannen voor een gebied te maken valt. Ook het aantal onderwerpen en de betrokkenheid van de agrariër bij het opstellen van het plan spelen een rol. Een kort bedrijfsnatuurplan met meerdere exemplaren voor hetzelfde gebied kost volgens Landschapsbeheer Nederland gemiddeld 4 tot 5,5 dag arbeid. Deze tijd is nodig voor afstemmen, inventariseren, gegevensverwerking, terugkoppeling, opstellen van het definitieve plan en begeleiding.

Een kort bedrijfsnatuurplan, zoals voorgesteld door Landschapsbeheer, bevat de volgende onderdelen:

- Inventarisatie: deze bevat de doelstelling, algemene bedrijfsgegevens, de ligging van de percelen in het gebied, een gebiedsbeschrijving met bodemtypen, waterhuishouding en ecologische structuur, het beleid, de wensen en ideeën van de agrariër en eventueel de mogelijkheden.
- Uitwerking: een indeling per landschaps-, aardrijkskundig en /of cultuurhistorisch element. Vervolgens worden per diergroep maatregelen en eventuele alternatieve werkwijzen genoemd, bijvoorbeeld voor weidevogels of amfibieën.
- Kosten, baten en financiering: onder andere kosten van materiaal, arbeid en machinegebruik. De baten kunnen komen uit subsidies en vergoedingen. Bij financiering staan de regelingen en instanties genoemd.
- Nazorg, tellingen en evaluatie: hierin staat welke instantie hulp biedt en door wie hulp wordt geboden. Ook de vorm van de hulp wordt benoemd. Verder staat hier wanneer, hoe vaak en hoe de tellingen worden uitgevoerd en welke soorten worden geteld. De uitvoerder van de evaluatie, termijn, beoordelingscriteria, aanbevelingen en terugkoppeling staan eveneens vermeld.
- Kaarten en overzichten: bij een standaard bedrijfsnatuurplan horen in ieder geval een topografische kaart van 1:25.000 voor ligging en begrenzing van het plan en een topografische kaart van 1:10.000 of 1:5.000 of een losse A3-formaat kaart voor de maatregelen en nieuw te ontwikkelen natuur.
- Overzicht van maatregelen: dit is altijd gekoppeld aan een kaart. Het vermeldt de voorgenomen maatregelen, zo mogelijk met een tijdpad per voorgenomen inrichtingsmaatregel.
- Bijlagen: deze bevatten de achtergrondgegevens en uitgebreide informatie over de betekenis van het plan voor natuur en landschap.

Beheersgrasland

4.5 Organisaties voor agrarisch natuurbeheer

Het areaal verworven gronden (inclusief functiewijziging) voor de realisatie van het Natuurnetwerk Nederland (NNN) is per 1 januari 2015 toegenomen tot bijna 98.000 hectare. De oppervlakte die is ingericht, is ruim 75.000 hectare (Bron [Compendium voor de Leefomgeving](#)). Per provincie is er een wisselend beeld van af- en toename oppervlak met agrarisch natuurbeheer. In 2016 hadden 5267 landbouwbedrijven in Nederland een overeenkomst voor agrarisch natuur- en/of landschapsbeheer gesloten (Bron [CBS Statline](#)).

Ruim 8.900 agrariërs waren in 2004 lid van een agrarische natuurvereniging. De meeste verenigingen (62 procent) bestaan voor meer dan de helft uit melkveehouders. Een kwart van de verenigingen heeft een ledenbestand dat zelfs voor meer dan 90 procent uit melkveehouders bestaat. Dit is te verklaren uit het feit dat de melkveehouderij de grootste grondgebonden sector is. Ook zijn melkveehouders al langer met agrarisch natuurbeheer bezig en is dit beheer gemakkelijker in te passen op een melkveebedrijf dan op een akkerbouwbedrijf. Het gebied waarin een vereniging actief is en waarin bedrijven liggen die lid kunnen worden, heet een werkgebied. De oppervlakte van de werkgebieden varieert van 200 tot 40.000 hectare.

Ongeveer 55 procent van de verenigingen heeft burgerleden. Burgers kunnen donateur zijn, maar het gaat vaak ook om weidevogelvrijwilligers, landschapsbeheerders of inventariseerders van natuur op het bedrijf. Veel verenigingen ontvangen vergoedingen voor hun inspanningen, bijvoorbeeld vanuit het Programma Beheer, van gemeenten en van waterschappen. Hun inspanningen zijn onderverdeeld in: soortenbeheer, randenbeheer, perceelsbeheer en onderhoud en aanleg van landschapselementen.

Tabel 4.2 Percentage van verenigingen actief in specifieke natuurbeheeractiviteiten

Activiteit	Noord	Oost	West	Zuid	Gemiddeld
Randenbeheer	78	63	96	69	79
Soortenbeheer	89	74	93	56	81
Perceelsbeheer	86	78	89	50	79
Onderhoud landschapselementen	63	68	70	44	63
Aanleg landschapselementen	52	68	72	63	61
Natuurbeheerscore*	7,4	7,0	8,4	5,6	7,3

* Gemiddeld percentage van beheer gedeeld door 10 om score tussen 0 en 10 te krijgen.
Bron: CLM (Rapport 604, 2004; hoofdstekst ook verschenen als [Planbureau rapporten 10](#))

Agrarische natuurverenigingen werken samen met andere organisaties. Gemiddeld heeft een agrarische natuurvereniging zes samenwerkingspartners. Agrarisch natuurbeheer wordt steeds meer gezien als een onderdeel van de agrarische bedrijfsvoering en krijgt als zodanig een plaats binnen de belangenorganisaties. Dit verklaart de sterke stijging van de samenwerking met regionale LTO-organisaties. Tabel 4.3 geeft een overzicht van de samenwerkingspartners van verenigingen per regio.

Tabel 4.3 Percentage van verenigingen samenwerkend met specifieke partners

Samenwerkingspartners	Noord	Oost	West	Zuid	Gemiddeld
Regionale LTO	85	95	89	100	91
Provincie	63	84	92	94	82
Gemeenten	70	84	73	70	74
Natuurlijk Platteland Nederland	59	90	85	59	73
Landschapsbeheer	59	53	85	59	65
Waterschappen	52	58	81	59	63
Provinciale landschappen	22	53	46	41	39
Staatsbosbeheer	41	32	31	53	38
Natuurmonumenten	7	42	31	47	29
Milieufederatie	15	5	12	18	12
Gemiddelde score*	47	60	63	60	57

* Gemiddelde van alle samenwerkingspercentages.

Bron: CLM (Rapport 604, 2004; hoofdtekst ook verschenen als [Planbureau rapporten 10](#))

Agrarische natuurverenigingen bemiddelen steeds vaker voor hun leden bij het afsluiten van contracten. Daarnaast geven zij voorlichting over particulier beheer. Hoewel de agrarische natuurverenigingen altijd een verlanglijstje hebben voor het oplossen van de knelpunten op het gebied van samenwerking, beleid, financiering en andere zaken, zijn er op diezelfde terreinen eveneens successen geboekt. Een vaak genoemd knelpunt is dat beheersvergoedingen te laag zijn om de werkelijke kosten te dekken.

4.5.1 Samenwerking agrarisch natuurbeheer

[Natuur en landschap](#) van [BIJ12](#) is een verzamelplaats voor alle (beleids)informatie over natuur en landschap in Nederland. BIJ12 is de uitvoeringsorganisatie voor de samenwerkende provincies en werkt behalve voor provincies ook voor het rijk en andere ketenpartners.

Om de collectieven te ondersteunen op hun rol in het Agrarisch Natuur- en landschapsbeheer 2016, hebben de regionale koepels (BoerenNatuur, LTO Noord, Natuurlijk Platteland Oost, Natuurrijk Limburg, Veelzijdig Boerenland en ZLTO) gezamenlijk de Stichting Collectief Agrarisch Natuurbeheer ([SCAN](#)) opgericht.

Het Agrarisch Natuur- en Landschapsbeheer ([ANLb2016](#)) heeft als doel dat natuur en landschap er door alle inspanningen op vooruit gaan. Om te weten waar welk beheer het beste past én om te zien of dat beheer effect heeft, is informatie nodig. Daarbij hoort het monitoren van (agrarisch) natuur en landschap en het hele informatievoorzieningsproces zoals verzamelen en opslag van gegevens, analyse, rapportage en evaluatie beleid.

Het Subsiestelsel Natuur en Landschap ([SNL](#)), waar ANLb2016 onderdeel van is, is een landelijk stelsel. Een breed netwerk aan betrokken partijen draagt daarvoor een gezamenlijke verantwoordelijkheid: de twaalf provincies, het Interprovinciaal Overleg (IPO) en BIJ12, de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO.nl), de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit, beheerders, gebiedscoördinatoren en (agrarische) natuurorganisaties, en het ministerie van LNV. Al deze organisaties overleggen door het jaar heen op landelijk niveau op vaste momenten over de uitvoering van het natuurbeheer. Ook op provinciaal niveau vindt regelmatig overleg plaats. Het provinciaal natuurbeleid in 2016 vastgelegd in de [Derde Voortgangsrapportage Natuur](#) is een belangrijke basis voor het overleg met LNV over de voortgang van het natuurbeleid.

Uit de toelichting op de derde voortgangsrapportage blijkt dat [Provincies op koers liggen met realisatie Natuurnetwerk Nederland](#). De daling van de gemiddelde natuurkwaliteit, die sinds 1994 is ingezet, is inmiddels gestopt. In sommige gebieden neemt de kwaliteit zelfs licht toe. Maar niet op alle terreinen gaat het goed, het PBL meldt bijvoorbeeld dat in circa 40% van de gebieden de ruimtelijke en milieucondities slecht zijn als gevolg van te hoge stikstofdepositie, ongunstige waterstanden, versnippering en omvang ([nieuwsbericht WUR](#)).

[SBNL Natuurfonds](#) is een pleitbezorger van het particuliere en agrarisch natuur en landschapsbeheer. Behalve belangenbehartiging zijn terreinbeheer (eigen natuurterreinen en terreinen van derden) en advisering en projecten de belangrijkste activiteiten.

In [Nature Today](#) werken een groot aantal natuurorganisaties samen, die als gemeenschappelijk doel hebben de Nederlandse samenleving te informeren over actuele gebeurtenissen in de natuur.